

การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช*
APPLICATION OF PANCA-SILA TO DAILY LIFE OF PEOPLE
IN HINTOK SUP-DISTRICT MUNICIPALITY, RONPIBUL DISTRICT,
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

บุษราภรณ์ บุญเอียด

Budsaraporn Booneiad

สุปรีชา ชำนาญพิติพร

Supreecha Chamnanphuttiophon

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: Budsaraporn2379@gmail.com

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อเสนอแนวทางการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช วิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า

1. การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ ตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเว้นจากการประพฤตินอกงาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเว้นจากการลักทรัพย์ และด้านที่น้อยที่สุด คือ เว้นจากการฆ่าสัตว์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

* Received 13 June 2022; Revised 22 December 2022; Accepted 11 January 2023

2. ปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเป็นพื้นที่ทำการเกษตรกรรม มีสัตว์และศัตรูพืช รบกวนผลผลิตทางการเกษตรทำให้ได้รับความเสียหาย จึงต้องมีการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการกำจัดสัตว์และศัตรูพืช

3. ผลการรวบรวมแนวทางการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการให้ความรักความเมตตาต่อสิ่งมีชีวิต เห็นคุณค่าของทุกชีวิต ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อน ซึ่งจะก่อผลดีให้กับชุมชนเพื่อพัฒนาสังคมต่อไป

คำสำคัญ: เบญจศีล, การใช้ชีวิตประจำวัน, ประชาชน

ABSTRACT

This thematic paper aimed to 1) study the application of the Panja - Sila principle to the people's daily life in Hin Tok subdistrict municipality, Ron Phibun district, Nakhon Si Thammarat Province, 2) study the problems and obstacles in applying the Panja - Sila principles to the people's daily life in Hin Tok Subdistrict Municipality, Ron Phibun District, Nakhon Si Thammarat Province, and 3) propose guidelines for the implementation of the Panja - Sila principle using in the daily life of the people in Hin Tok Subdistrict Municipality, Ron Phibun District, Nakhon Si Thammarat Province. This quantitative research employed Taro Yamane's Table to determine the sample size and gained the sample group of 382 people. The instrument used for data collection was a questionnaire with closed-ended and open-ended questions. Data were analyzed using the package computer programs.

The results showed that:

1. Overall, applying the Panja - Sila principles to the people's daily life in Hin Tok Subdistrict Municipality, Ron Phibun District, Nakhon Si Thammarat Province, was at a high level. When considering each aspect by average descending order, abstaining from sexual behavior was at the highest level, followed by abstaining from burglary, and the minor average was abstaining from killing animals, at the moderate average level, respectively.

2. Problems and obstacles in applying the principles of Panja-Sila to the people's daily life in the Hin Tok Subdistrict Municipality, Ron Phibun district, Nakhon Si Thammarat Province: Due to being an agricultural area, there are a lot

of animals and pest damaging the farm productivity. People must use many methods to get rid of these animals and pests.

3. The results in compiling guidelines for the implementation of the Panja-Sila principle to the people's daily life in the Hin Tok Subdistrict Municipality, Ron Phibun District, Nakhon Si Thammarat Province, showed that people should give love and kindness to living things, appreciate all lives, not exploit other people to get trouble. This application can cause further usefulness for community and social development.

Keywords: Panca-Sila, Application in daily life, People

บทนำ

เปรียบเทียบระหว่างลักษณะสังคมไทยในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและน่าเป็นห่วง โดยเฉพาะสังคมละเลยคำสอนของศาสนา คนในปัจจุบันสนใจศาสนา น้อยลงให้ความสำคัญกับวัตถุนิยมทำให้เกิดการดำเนินชีวิตเปรียบเทียบไปโดยสิ้นเชิง ค่านิยมเดิม ๆ ก็ลดหายไปกลายเป็นค่านิยมใหม่ที่ทำลายความสงบสุขของมนุษย์มากขึ้นทุกที จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลให้สังคมไทยมีสภาพเสื่อมถอย ทั้งที่ศาสนาพุทธสอนให้ดำเนินชีวิตโดยยึดทางสายกลางมีหลักแห่งความประพฤติดันเนื่องมาจากคำสอนทางศาสนา คือ เบญจศีล คำว่า เบญจ (บาลี ว่า ปัญจ) แปลว่า ห้า ศีล แปลว่า ปกติ คือ ความปกติเรียบร้อยแห่งกาย วาจา แปลรวมว่า ปกติห้าอย่าง เป็นหลักปฏิบัติขจัดความชั่วทางกายและวาจา หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ามนุษยธรรม” แปลว่า ธรรมแห่งมนุษย์ (ผู้มีจิตใจสูง) หรือเป็นธรรมที่เป็นเหตุให้เกิดเป็นมนุษย์ ปัจจุบันสังคมไทยมีความสับสนวุ่นวายถึงระดับที่เลวร้ายและถึงขั้นวิกฤติเนื่องจากคนไทยขาดการรักษาศีลมากขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะเบญจศีลซึ่งเป็นปัญหาต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนผู้สุจริต ถือว่าเป็นพฤติกรรมหรือปรากฏการณ์อย่างหนึ่งของสังคมที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เช่น คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา รวมถึงอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินได้แก่ คดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และจาดสติอาชญากรรมที่กรมตำรวจได้รวบรวมไว้พบว่า อาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิตและร่างกายและอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน จะเป็นมากในเขตพื้นที่ที่มีความเจริญสูง มีชุมชนอยู่หนาแน่น

เบญจศีลเป็นหลักธรรมพื้นฐานของชาวพุทธ ซึ่งพุทธศาสนิกชนทั้งหลายยึดถือปฏิบัติ และเป็นประเพณีนิยมรับศีลในการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น พิธีทำบุญ อย่างน้อยก็เป็นประโยชน์แก่ผู้รับเอง เพราะเป็นการชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ในขณะนั้น ส่วนในการปฏิบัติย่อมขึ้นอยู่กับความตั้งใจของแต่ละบุคคลว่าจะมีมากน้อยเพียงใด เบญจศีลเป็นหลักปฏิบัติขั้นพื้นฐานของคนในสังคมไทยและเป็นหลัก ทำให้มีความปลอดภัยในชีวิต ซึ่งการไม่ฆ่าสัตว์เป็น

ความปลอดภัยในชีวิต การไม่ลักทรัพย์ เป็นความปลอดภัยในทรัพย์สิน การไม่ประพฤติดิฉินในกาม เป็นความปลอดภัยในครอบครัว การไม่พูดเท็จ หลอกลวงเป็นความปลอดภัยในสังคม การไม่เสพของมีนเมา เป็นความปลอดภัยในสุขภาพกาย และสุขภาพจิต แต่คนในสังคมไทยปัจจุบันนี้ ในส่วนหนึ่งก็ประพฤติดิฉินซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ไม่ปลอดภัย คือ ไม่มีความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สินจึงต้องปฏิบัติตามหลักศีลเพื่อป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เช่น การทำร้ายร่างกายหรือฆ่าเขา การโจรกรรมลักทรัพย์ การประพฤติดิฉินภรรยาและสามี เขา การหลอกลวงหรือล่อลวงเขา และการเสพของมีนเมาขาดสติ ซึ่งในแต่ละปีเกิดอุบัติเหตุขึ้นมากมายสาเหตุหลักมาจากการดื่มสุรา ซึ่งการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ นั้น ทำให้สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินในแต่ละปีเป็นจำนวนมหาศาล การรักษาศีลจึงเป็นแนวทางป้องกันภัย เพราะทำให้มีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ครอบครัว สังคม และเป็นหลักป้องกันภัยสุขภาพกาย และสุขภาพจิต ผู้ปฏิบัติตามหลักเบญจศีลจะได้รับประโยชน์สูงสุดและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างสงบ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2548)

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตกประสบปัญหาวิกฤติค่านิยมที่เป็นผลกระทบจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่ประเทศทั้งทางสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขาดการคัดกรองและเลือกสรรวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของประชาชนในพื้นที่ลดลงเนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป ทำให้สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันศาสนา มีบทบาทในการให้ความรู้ ปลูกฝังศีลธรรมให้มีคุณภาพ และจริยธรรมลดน้อยลงนำไปสู่ค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น พฤติกรรมการดำรงชีวิต และการปฏิสัมพันธ์ของคนในชุมชนปรับเปลี่ยนไปจากอดีต โดยกระแสวัตถุนิยมที่เข้าสู่ชุมชนได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน ประเด็นปัญหาที่รุนแรงที่สุดได้แก่ การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ การฆ่าสัตว์เพื่อนำไปประกอบอาชีพ รวมถึงการนำไปบริโภคในครัวเรือน และการเล่นการพนันผ่านระบบออนไลน์

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตกอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นการป้องกันภัยให้กับชุมชน โดยประชาชนนำเอาหลักเบญจศีลมาปฏิบัติให้จริงจัง มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการดำรงชีวิตกับตามหลักพระพุทธศาสนาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตกอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. เพื่อเสนอแนวทางการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 8,581 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยสุ่มใช้ประชาชนในแต่ละชุมชน โคนคิดตามสัดส่วนสูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane จำนวน 382 คน โคนเกณฑ์การคัดเลือกเข้าการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลหินตก และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 4 แนวทางการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด ให้ประชาชนสามารถกรอกแบบสอบถามได้อย่างอิสระเสรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ คือ

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และ หาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช วัตถุประสงค์ ทั้ง 3 ข้อ

วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

1. จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 63.90 เพศหญิง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10

2. จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.10 รองลงมาคืออายุ 41 - 50 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 อายุ 18 - 30 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 น้อยที่สุด ตามลำดับ

3. จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 ระดับประถมศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 น้อยที่สุดตามลำดับ

4. จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร/รับจ้าง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 เป็นแม่บ้าน/พ่อบ้าน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 และเป็นนักศึกษา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 น้อยที่สุด ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชน โดยรวม 5 ด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านเว้นจากการประพฤติในกาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) รองลงมา คือ ด้านเว้นจากการลักทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.10$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ เว้นจากการฆ่าสัตว์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) ตามลำดับ

1. ด้านเว้นจากการฆ่าสัตว์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเว้นจากการใช้แรงงานสัตว์เพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมา คือ ท่านเว้นจากการนำสัตว์ไปทรมานเพื่อความสนุกสนาน เช่น ชนโค ชนไก่ กัดปลา เพียงใดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.33$) และน้อยที่สุดคือ ท่านเว้นจากการเบียดเบียนทารุณสัตว์ เช่น ทบตีกักขังสุนัข แมว เพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) ตามลำดับ

2. ด้านเว้นจากการลักทรัพย์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเว้นจากการฉกฉวยทรัพย์สินของผู้อื่นเพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมา คือ ท่านประกอบอาชีพสุจริตยุติธรรมเพียงใด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.30$) และน้อยที่สุด คือ ท่านเว้นจากการนำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

3. ด้านเว้นจากการประพฤตินอกใจ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเว้นจากการค้าประเวณีเพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$) รองลงมา คือ ท่านซื้อสัตย์คู่สมรสของท่านเพียงใด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.46$) และน้อยที่สุด คือ ท่านเว้นจากการเสพสื่อลามกอนาจารเพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

4. ด้านเว้นจากการพูดเท็จ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมักจะพูดแต่ความจริงมีเหตุผล มีสาระ และถูกกาลเทศะเพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมา คือ ท่านมักจะพูดจาไพเราะ เพื่อถนอม น้ำใจคู่สนทนาเพียงใด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.47$) และน้อยที่สุด คือ ท่านเว้นจากการพูดจา หยาบคายเพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) ตามลำดับ

5. ด้านเว้นจากการเสพสิ่งมีนเมา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเว้นจากการเสพของมีนเมา เช่น กล้วยา ยาบ้าเพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) รองลงมา คือ ท่านเว้นจากการเสพของมีนเมา ในวันพระหรือ วันสำคัญทางศาสนาเพียงใด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.10$) และน้อยที่สุด คือ ท่านเว้นจากการเสพสุรา เพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ตามลำดับ

ผลการรวบรวมสภาพปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่

1. ด้านเว้นจากการฆ่าสัตว์ มากที่สุด คือ สัตว์และศัตรูพืช ครอบคลุมผลผลิตทางการเกษตรทำให้ได้รับความเสียหาย จึงต้องมีการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการกำจัดสัตว์และศัตรูพืช รองลงมาคือ สัตว์เลี้ยงมีนิสัยดุร้าย คือ จึงต้องทุบตี เพื่อเป็นการห้ามปลามและสั่งสอน และน้อยที่สุด คือ ชนโค ตีไก่ กัด เป็นทั้งกีฬาและการละเล่นของท้องถิ่น ที่ให้ทั้งความสุข และเป็น ทั้งอาชีพที่มีมานาน ตามลำดับที่สุด คือ ชนโค ตีไก่ กัด เป็นทั้งกีฬา และการละเล่นของท้องถิ่น ที่ให้ทั้งความสุข และเป็นทั้งอาชีพ ที่มีมานาน ตามลำดับ

2. ด้านเว้นจากการลัทธิทรัพย์ มากที่สุด คือการว่างงานและมีรายได้ไม่เพียงพอในการใช้จ่าย และน้อยที่สุด คือ ความอยากได้ อยากมี ในสิ่งที่ตนเองไม่มีตามลำดับ

3. ด้านเว้นจากการประพฤติผิดในกาม มากที่สุดคือ การเสพสิ่งลามกอนาจารเป็นเรื่องปกติ เป็นการคลายเครียด รองลงมาคือ มีปัญหาความขัดแย้งกับคู่ครองในเรื่องทั่วไป และน้อยที่สุด คือ โกลัซติดกับคนอื่น จนใจอ่อน เกิดความสนิทสนม เห็นอกเห็นใจกัน ตามลำดับ

4. ด้านเว้นจากการพูดเท็จ มากที่สุด คือ พูดเท็จเพื่อปกปิดข้อมูล หรือไม่ต้องการให้คนอื่นทราบเรื่องของตนเอง และน้อยที่สุด คือ ความสนิทสนมทำให้ใช้คำพูด น้ำเสียงที่ไม่ค่อยสุภาพ ตามลำดับ

5. ด้านเว้นจากการเสพสิ่งมีนเมา มากที่สุด คือการดื่มสุราเป็นการเข้าสังคม สังสรรค์ และเพื่อเป็นยาบำรุงสุขภาพร่างกาย รองลงมา คือ ในงานสำคัญต่าง ๆ มีการจัดเลี้ยงสุราเป็นเครื่องดื่มหลัก เพื่อความสนุกสนาน และน้อยที่สุด คือ ดื่มสุรามานานเป็นเวลานาน ทำให้ติดสุราเมื่อไม่ได้ดื่มจะรู้สึกไม่สบาย ทำกิจกรรมงานไม่ได้ ตามลำดับ

ผลการรวบรวมแนวทางการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่

1. ด้านเว้นจากการฆ่าสัตว์ คือ ต้องมีความเมตตาต่อสัตว์และเพื่อนมนุษย์ ลดการบริโภคเนื้อสัตว์ ปรับเปลี่ยนมาบริโภคประเภทผักมากขึ้น

2. ด้านเว้นจากการลัทธิทรัพย์ คือ รู้จักวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือน หักห้ามใจมิให้มีความอยากได้ อยากมีของคนอื่น

3. ด้านเว้นจากการประพฤติผิดในกาม คือ เชื้อมั่น ซื่อสัตย์ ในคู่ครองของตนเอง ยึดถือผัวเดียว เมียเดียว จะทำให้ครอบครัวมั่นคงและมีความสุข

4. ด้านเว้นจากการพูดเท็จ คือ หลีกเลี่ยงการตอบคำถามที่ไม่อยากตอบ ก่อนจะพูดต้องรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อถนอมน้ำใจคู่สนทนา

5. ด้านเว้นจากการเสพสิ่งมีนเมา คือ ปรับเปลี่ยนเครื่องดื่มในงานเลี้ยงต่าง ๆ จากสุราเป็นเครื่องดื่มอื่น ๆ รู้จักปฏิเสธเมื่อมีคนชักชวนให้ดื่ม หรือเสพสิ่งมีนเมา หลีกเลี่ยงการชักชวนผู้อื่นให้ดื่ม หรือเสพสิ่งมีนเมาทุกประเภท

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

ผลจากการศึกษาการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวัน เบญจศีลเป็นพื้นฐาน

แห่งการประพฤติดีของคน นับว่าเป็นกุศลธรรมสำคัญที่คนเราควรประพฤติหากจะเปรียบเบญจศีลกับส่วนประกอบของบ้านก็เปรียบได้กับส่วนของเสาบ้านนั่นเอง เบญจศีลนั้นจัดเป็นมนุษยธรรมที่จำเป็นในสังคมมนุษย์เพราะคนเรานั้นต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคมแต่ละคนต้องปฏิบัติตนอยู่ในหลักการที่ต้องช่วยตนเองและคนอื่นให้ดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุขคือไม่เบียดเบียนกันไม่ว่าในเรื่องใด ๆ รวมทั้งไม่เบียดเบียนตนเองอีกด้วย เบญจศีลจึงเป็นหลักการที่ประเสริฐที่จะทำให้บุคคล สังคมอยู่อย่างเป็นสุข ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญมากในการที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมซึ่งสอดคล้องกับ ธลิตา สุขเสื่อ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “เบญจศีลเบญจธรรม” ผลการศึกษาพบว่า เบญจศีลเบญจธรรมนั้น ส่วนหนึ่งเกิดการที่ตัวบุคคลนั้นละเลยที่จะปฏิบัติและนึกถึงคำสอนเรื่องเบญจศีลเบญจธรรม และปัจจัยส่วนต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่รอบด้านของตัวนักศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เช่น ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย รวมถึงปัจจัยด้านสื่อต่าง ๆ เป็นต้น ประกอบกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ความเจริญทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้นตลอดจนเราได้รับอารยธรรมจากนานาประเทศทั้งในด้านที่ดีและไม่ดีจึงส่งผลทำให้ความคิดและมุมมองเปลี่ยนแปลงไปจากยุคก่อน ๆ มาก (ธลิตา สุขเสื่อ, 2561)

เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเว้นจากการประพฤติในกาม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนเห็นเว้นจากการประพฤติผิดในกามจะทำให้ได้รับอานิสงส์ความมั่นคงในครอบครัว ไม่สร้างความลำบากใจคนในครอบครัวมีความสามัคคีปรองดอง มนุษย์เป็นผู้ที่รู้จักควบคุมความต้องการของตัวเอง รู้ถูกผิด รู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร ซึ่งแตกต่างจากสัตว์อาทิ เมื่อสุนัขเพศผู้ถึงคราวที่ฮอร์โมนเพศทำงาน มันจะเข้าไปกัดเพื่อแย่งตัวเมียจากตัวผู้ตัวอื่น แต่มนุษย์ปกติกลับไม่ประพฤติเช่นนั้น

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านเว้นจากการฆ่าสัตว์ อยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังมองในมุมของผลประโยชน์ที่ตนเองต้องได้รับแม้ว่าผลประโยชน์ที่ได้อาจจะต้องเบียดเบียนชีวิตของผู้อื่น การฆ่าสัตว์เพื่อนำมาบริโภคไม่บาปเพราะสัตว์เป็นอาหาร การใช้แรงงานจากสัตว์เพราะเลี้ยงสัตว์ไว้ใช้งาน ประชาชนยังมองข้ามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา

และแบ่งเป็นรายด้านในการอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1. ด้านเว้นจากการฆ่าสัตว์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 4 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการใช้แรงงานสัตว์เพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่าไม่ประทุษร้ายชีวิตร่างกายของผู้อื่น ให้ความเมตตาต่อสัตว์ มีน้ำใจไมตรี ถึงแม้จะเป็นแค่สัตว์ก็ไม่จำเป็นต้องใช้แรงงาน ด้วยเทคโนโลยีที่มีการพัฒนา และทันสมัย สามารถเลือกหาเครื่องทุ่นแรงที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมการศาสนา ได้กล่าวถึงเบญจศีลข้อ 1 ไม่ประทุษร้ายชีวิตร่างกายของผู้อื่น ศีลข้อนี้มุ่งให้มนุษย์มีความเมตตาต่อกัน รวมทั้งสัตว์ทั้งปวง

ด้วยผู้รักษาศิลขื่อนี้พึงละเว้นการกระทำ 3 อย่างคือ 1) การฆ่าให้ตาย 2) การทำร้ายร่างกาย และ 3) การทุกรกรรมกักขังหน่วงเหนี่ยว (การกักขังทรมาน) (กรมการศาสนา, 2525)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 1 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการเบียดเบียนทารุณสัตว์ เช่น ทูต กักขังสุนัข แมว เพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่า ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชาชนส่วนใหญ่ทำการเกษตร ยังคงใช้สารเคมี กำจัดศัตรูพืช ๆ ไล่แมลง จึงทำให้มีการนำหลักเบญจศีล ไปใช้ในชีวิตรประจำวันต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ได้ให้ความหมายของเบญจศีล ไว้ในพจนานุกรมพุทธศาสนานิตยสารฉบับประมวลธรรมไว้ว่า เบญจศีล คือ ความประพฤติชอบทางกาย และวาจา การรักษากายวาจาให้เรียบร้อย การรักษาปกติตามระเบียบ ข้อปฏิบัติในการเว้น จากความชั่ว การควบคุมตนในความไม่เบียดเบียน 1) ปาณาติปาตา เวรมณี เว้นจากการปลง ชีวิต เว้นจากการฆ่าการประทุษร้ายกัน 2) อทินนาทานา เวรมณี เว้นจากการถือเอาของที่เขา มิได้ให้ เว้นจากการลักขโมยละเมิดกรรมสิทธิ์ ทำลายทรัพย์สิน 3) กาเมสุมิฉจจาจา เวรมณี เว้นจากการประพฤตินิโคตในกาม, เว้นจากการล่วงละเมิดสิ่งที่ผู้อื่นรักใคร่หวงแหน 4) มุสาวาทา เวรมณี เว้นจากการพูดเท็จ พูดโกหก หลอกลวง 5) สุราเมรยมชชพมาทภูฐานา เวรมณี เว้นจากน้ำเมา คือ สุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท เว้นจากสิ่งเสพติดให้โทษ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2548)

2. ด้านเว้นจากการลักทรัพย์ พบว่าโดยรวม อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 2 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการฉกฉวยทรัพย์สินของผู้อื่นเพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่า ประชาชนมีความปรารถนาให้ชุมชนของตนเองมีความสุข สร้างความสามัคคีในชุมชน การฉกฉวยทรัพย์สินของผู้อื่น ย่อมเป็นการก่อให้เกิดปัญหาการเบียดเบียนกันและกันสร้างความทุกข์ในตนเองและสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) โดยปกติของมนุษย์แล้วจะไม่คิดขโมย หรือลักทรัพย์สินของใคร ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นรูปธรรมจับต้องได้ หรือสิ่งที่เป็นนามธรรมจับต้องไม่ได้ เพราะมนุษย์มีความรอบรู้ในเรื่องของกรรมสิทธิ์ ว่านั่นของเรา ว่านี่ของเรา แต่กับสัตว์เดียรัจฉานนั้นไม่รู้ ยกตัวอย่าง เวลาที่สุนัขกำลังเห็นแมวกินปลาอยู่ ถ้ามันมีความคิดที่อยากได้มันก็จะเข้าไปแย่งเลยทันที ฉะนั้น ถ้าใครลักขโมยหรือ จี้ปล้นทรัพย์สินของคนอื่นก็แสดงว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเขาได้สูญเสียไปแล้ว (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2540)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านเว้นจากการนำสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนเพียงใด ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่า ในข้อนี้ประชาชนให้ความเห็นว่า ในการนำเอาสิ่งของผู้อื่นมาเป็นของตน นั้นไม่ได้หมายถึงการลักขโมย เพียงแต่อาจจะหยิบฉวย หรือยืมของญาติพี่น้อง ด้วยกันแต่ไม่ได้บอกกล่าว เพราะไม่ไม่ได้มีเจตนาที่จะลักขโมย แต่การนำเอาของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยที่ผู้เป็นเจ้าของนั้นจะรู้หรือไม่รู้ก็ถือว่าได้ว่า ผิด เพราะเป็นเจตนาที่จะครอบครองของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน)

ชื่อว่าเบญจศีล คือ ศีล 5 เป็นระเบียบที่รักษาความประพฤติทางกายวาจาให้เป็นที่ปลอดภัยอันตรายแห่งชีวิต ร่างกายทรัพย์สินคุ้มครอง อันเป็นที่รักของตนและของผู้อื่น รักษาความสัตย์ คือการซื่อตรงต่อกันอันเป็นเหตุให้ไว้วางใจกันและกันไว้ และผดุงความมีสติรอบคอบ อันเป็นเครื่องป้องกันการทำชั่ว พุดชั่ว ซึ่งเป็นการเบียดเบียนก่อทุกข์แก่กันมิให้เกิดขึ้น (สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน), 2549)

3. ด้านเว้นจากการประพฤตินอกงาม พบว่าโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 4 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการค้าประเวณีเพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่า ผู้นำและประชาชนให้ความสำคัญในเรื่องของการค้าประเวณีเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยประเทศไทยมีการบังคับใช้กฎหมายที่ชัดเจนในเรื่อง พรบ การค้าประเวณี รวมถึงการให้ความสำคัญในหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาการ ไม่ประพฤติล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่คู่สมรสของตนถือว่าเป็นหนทางแห่งการทำลายครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพระธรรมปิฎก ที่กล่าวถึง ศีลข้อ 3 ว่า กาเมสุมิจฉาจาราเวรมณี เว้นจากการประพฤตินิดเบียดเบียนผู้อื่นทางด้านคุ้มครอง บุคคลที่รักหวงแหน ไม่ผิดประเพณีทางเพศ ไม่นอกใจคู่ครองของตน (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2543)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 5 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการเสพสื่อลามกอนาจารเพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่า ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมากง่ายต่อการเสพสื่อต่าง ๆ และการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารก็ทำได้ง่าย โดยเฉพาะเยาวชนมองว่าการเสพสื่อลามกอนาจารเป็นเรื่องปกติ และบุคคลที่มีครอบครัวแล้วก็มองว่าเป็นการดูเท่านั้น ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่คู่สมรสของตน จึงเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยในการละเว้นต่ำที่สุดได้สอดคล้องกับแนวคิดของ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ ที่กล่าวว่าการละเว้นจากการประพฤตินิดในงาม หมายถึง การไม่ล่วงละเมิดในบุคคลที่มีใช้คู่ครองของตนในทางชั่วสาวด้วยกาย วาจา ใจ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ, 2539)

4. ด้านเว้นจากการพูดเท็จ พบว่าโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 5 ที่ว่า “ท่านมักจะพูดแต่ความจริงมีเหตุผล มีสาระ และถูกกาลเทศะเพียงใด” ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหินตก ไม่ได้มีการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเนื่องจากการให้เหตุผล การพูดเท็จไม่ได้มีความผิดที่ร้ายแรง หรือทำลายตัวเองและผู้อื่นแต่หากมีความจำเป็นที่ไม่สามารถพูดความจริงทั้งหมดได้ เพราะต้องการปกตองภัยที่จะมาถึงตัว ก็เป็นข้อที่ควรยกเว้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ ที่กล่าวถึงศีลข้อ 4 การไม่พูดในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง ไม่พูดส่อเสียด ให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย และไม่พูดเพ้อเจ้อไร้สาระไม่มีประโยชน์หรือพูดในสิ่ง ที่ไม่ควรพูด (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ, 2539)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 1 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการพูดจาหยาบคายเพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก เป็นข้อที่ประชาชนให้ความเห็นว่ากระทำได้อย่างที่สุด ด้วยความเคยชิน และสนิทสนม ด้วยวัฒนธรรมในชุมชน

ที่ใกล้ชิดเหมือนเป็นพี่น้อง เครื่องญาติ จึงเป็นคำพูดที่ติดปากในการพูดหยาบคาย แต่ประชาชนมองว่าการพูดหยาบคายเป็นเรื่องปกติเพราะมิได้มีเจตนาในการทำร้ายน้ำใจคู่สนทนา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมการศาสนา ได้กล่าวไว้ว่า ไม่ใช่จากเบียดเบียนผู้อื่นคือ ไม่พูดปด โทกหกหลอกลวง ไม่พูดคำหยาบ เยาะเย้ย เสียดสี ถากถาง ประชดประชัน กระทบกระแทก แดกดัน ให้ผู้อื่นเดือดร้อน ศิลข้อนี้มุ่งป้องกันการทำลายประโยชน์ตนและผู้อื่น เพราะการใช้วาจากระทบกระแทงผู้อื่นไม่เป็นการควรกระทำ (กรมการศาสนา, 2525)

5. ด้านวินัยจากการเสพสิ่งมีนเมา พบว่าโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 2 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการเสพของมีนเมา เช่น ภัฏชา ยาบ้าเพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่าประชาชนให้ความร่วมมือแก่ผู้นำชุมชนในการสนับสนุนกิจกรรมการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดให้โทษ รวมถึงเห็นถึงความสำคัญในด้านโทษของยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) กล่าวถึงสุราเมรัยมีชชพมาทฎฐานาเวรมณี เว้นจากน้ำเมาคือสุราและเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท สิ่งเสพติดให้โทษที่ทำให้เสียสติสัมปชัญญะ (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2543)

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 1 ที่ว่า “ท่านเว้นจากการเสพสุราเพียงใด” ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายผลได้ว่าประชาชนให้ความเห็นว่า การดื่มสุราเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงได้ยากที่สุด เพราะแม้แต่ในงานมงคล หรืออวมงคลก็ยังมีเครื่องเลี้ยงสุราเป็นเครื่องดื่มที่พบเห็นได้ทุกงานในชุมชน แม้ประชาชนจะรู้ถึงโทษของสุราเป็นอย่างไร และยังเป็นต้นเหตุสำคัญทำให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมการศาสนา ได้กล่าวถึง ศิลข้อที่ 5 ไม่ประทุษร้ายสติสัมปชัญญะของตัวเอง คือไม่ดื่ม ไม่สูบ ไม่เสพเครื่องดองของมีนเมาทั้งหลายอันเป็นเหตุให้ขาดสติสัมปชัญญะเพราะการขาดสติสัมปชัญญะย่อมทำให้ผิดศีลข้ออื่น ๆ ได้ (กรมการศาสนา, 2525)

สภาพปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านวินัยจากการฆ่าสัตว์ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ มีสัตว์และศัตรูพืช รบกวนผลผลิตทางการเกษตรทำให้ได้รับความเสียหาย จึงต้องมีการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการกำจัดสัตว์และศัตรูพืช

2. ด้านวินัยจากการลักทรัพย์ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ การว่างงานและมีรายได้ไม่เพียงพอในการใช้จ่าย

3. ด้านวินัยจากการประพฤติดินในกาม พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ การเสพสื่อลามกอนาจารเป็นเรื่องปกติ เป็นการคลายเครียด

4. ด้านวินัยจากการพูดเท็จ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ พูดเท็จเพื่อปกปิดข้อมูลหรือไม่ต้องการให้คนอื่นทราบเรื่องของตนเอง

5. ด้านเว้นจากการเสพสิ่งมีนเมา พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด คือ การดื่มสุราเป็นการเข้าสังคม สังสรรค์ และเพื่อเป็นยาบำรุงสุขภาพร่างกาย

แนวทางการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตกอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านเว้นจากการฆ่าสัตว์ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดไม่ประทุษร้ายชีวิตร่างกายของผู้อื่น ให้ความเมตตาต่อสัตว์ มีน้ำใจไมตรี

2. ด้านเว้นจากการลักทรัพย์ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดรู้จักวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือน

3. ด้านเว้นจากการประพฤติผิดในกาม พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด เชื่อมั่น เชื่อสัตย์ในคุ้มครองของตนเอง

4. ด้านเว้นจากการพูดเท็จ พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดหลีกเลี่ยงการตอบคำถามที่ไม่อยากตอบ

5. ด้านเว้นจากการเสพสิ่งมีนเมา พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุด ปรับเปลี่ยนเครื่องดื่มในงานเลี้ยงต่าง ๆ จากสุราเป็นเครื่องดื่มอื่น ๆ

สรุป

ผลจากการศึกษาการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีการนำหลักเบญจศีลไปใช้ในชีวิตประจำวันว่า เบญจศีลเป็นพื้นฐานแห่งการประพฤติดีของคน นับว่าเป็นกุศลธรรมสำคัญที่คนเราควรประพฤติหากจะเปรียบเบญจศีลกับส่วนประกอบของบ้านก็เปรียบได้กับส่วนของเสาบ้านนั่นเอง เบญจศีลนั้นจัดเป็นมนุษยธรรมที่จำเป็นในสังคมมนุษย์เพราะคนเรานั้นต้องอยู่ร่วมกันเป็นสังคมแต่ละคนต้องปฏิบัติตนอยู่ในหลักการที่ต้องช่วยตนเองและคนอื่นให้ดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุขคือไม่เบียดเบียนกันไม่ว่าในเรื่องใด ๆ รวมทั้งไม่เบียดเบียนตนเองอีกด้วย เบญจศีลจึงเป็นหลักการที่ประเสริฐที่จะทำให้บุคคล สังคมอยู่อย่างมีความสุขซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญมากในการที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านเว้นจากการฆ่าสัตว์ ประชาชนควรมีการพัฒนาและปรับปรุงโดยการให้ความรักความเมตตา ต่อสิ่งมีชีวิต เห็นคุณค่าของทุกชีวิต ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อน ซึ่งจะก่อผลดีให้กับชุมชนเพื่อพัฒนาสังคมต่อไป

2. ด้านเว้นจากการลัทธิทรัพย์ ประชาชนลดละเลิกการเอาเปรียบผู้อื่น ทั้งด้านทรัพย์สิน และโอกาสในการทำงาน และลดละเลิกการฉ้อโกง หนีบฉวยทรัพย์สินของผู้อื่น ประกอบอาชีพที่สุจริตยุติธรรม

3. ด้านเว้นจากการประพฤติในกาม สร้างจิตสำนึกด้วยตนเอง เป็นแบบอย่างให้กับบุคคลอื่นในครอบครัว การมีพฤติกรรมที่มีความสำรวมในกามคุณโดยหากิจกรรมเข้าวัดฟังธรรม ทำให้ใจสงบ และทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวเพื่อจะได้ไม่ประพฤตินอกใจสามีภรรยาตัวเอง

4. ด้านเว้นจากการพูดเท็จ ประชาชนควรให้ความสำคัญกับการพูด พูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีความจริงใจในการรักษาคำพูดหรือสัจจะในคำพูด ใช้ถ้อยคำที่ถนอมน้ำใจคู่สนทนา โดยการคิดก่อนที่จะพูด ไม่ใช่พูดแล้วมาคิดทีหลังเพราะว่าคำพูดที่พูดออกไปจะเป็นนายของตัวเอง

5. ด้านเว้นจากการเสพสิ่งมีนเมา การปลูกฝังให้คนในครอบครัวได้รับรู้โทษแลภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากการเสพสุรา และส่งเสริมให้สมาชิกในครอบครัวละเว้นจากการชักชวนผู้อื่นไปร่วมเสพสุรา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการละเว้นจากการฆ่าสัตว์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ควรศึกษาทัศนคติที่มีต่อการละเว้นจากการฆ่าสัตว์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. ควรศึกษาพฤติกรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหินตก อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีผลต่อการเอาเปรียบทรัพย์ผู้อื่น

เอกสารอ้างอิง

กรมการศาสนา. (2525). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับหลวง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมศาสนา.

ธลิตา สุขเสื่อ. (2561). เเบญจศีลเบญจธรรมและนักศึกษามหาวิทยาลัยภคินีศึกษา : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ใน สารนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต .มหาวิทยาลัยมหิดล.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). (2540). เครื่องวัดความเจริญของชาวพุทธ (อารยวิถิ). กรุงเทพมหานคร: สหธรรมมิก.

_____. (2543). พุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2548). พรตลอดปี ชีวิตดีตลอดไป. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์.

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน). (2549). หลักพระพุทธศาสนา (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

สมศักดิ์ ลินธุระเวชญ์ และคณะ. (2539). การนำ ศิล สมาธิปัญญา มาใช้ในกระบวนการกลุ่ม เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี. สุพรรณบุรี: มหาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี.